

Ε. Θωμοπούλου. Συνεφιασμένα γεροντάματα.

(Καλλ. έκθεσις Συγτακτῶν).

λαδός—δὲν πρόκειται βεβχίως διὰ τὸ πᾶ ντὲ κατρο καὶ τὸ κακάν—τόσον περισσότερον εἶνε πολιτισμένος. Ἀπόδειξις ὅτι οἱ Ρωμαῖοι ποὺ ἦταν ὀλιγώτεροι τῶν Ἑλλήνων πεπολιτισμένοι δὲν ἡρέσκοντο εἰς τὸν χορὸν καὶ προετίμων τὰς ταυρομαχίας καὶ τὰ ἄλλα παρόμια όντα.

Καὶ πρέπει ὁ σημερινὸς πεπολιτισμένος κόσμος νὰ εἴνει εὐγνώμων πρὸς τὰς καλλιτέχνιδκς, αἱ ὄπειαι ἀπεράσισταιν γὰρ ἀγκυστήσουν τὴν ἀρχαίκην Ἑλλαδικὴν παρουσιαζόμενην καὶ πρὸ τῶν ὄφθαλμῶν μας· ω; ἐμψυχα ἀγάλματα καὶ ζῶντα ἀνθη καὶ ἀποκαλύπτονται τὸ τύσον ἐκπάγλου ὥραιότητος ἑλληνικὸν παρελθόν.

Οἱ Ρωμαῖοι οἱ δόποις δὲν ἡρέσκοντο εἰς τὸν χορὸν ἢσκαν φίλοι τῆς παντομίμας, ἡτις εἶχε καὶ μεις μεγάλας προσδόους εἰς τὴν χώραν των.

Εἰς τὴν Γαλατίαν τὴν δόποικαν κατέκτησαν κατόπιν ἐπεχείησαν νὰ εἰσαγγάγουν τὴν παντομίμαν, ἀλλὰ δὲν τὸ κατώρθωσαν διότι οἱ Γαλάται ἤσκαν συνειθισμένοι εἰς τοὺς ἴδιους των ἑθνικοὺς χοροὺς.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν Λουδοβίκων. ΙΓ' καὶ ΙΔ' οἱ Γαλλικοὶ χοροὶ κατέστησαν ψυχροὶ καὶ ἐπιθλητικοὶ συμφώνως μὲτὰ ἡθη τῆς ἐποχῆς.

Κατόπιν δύοντεν ἐκφυλιζόμενοι ἐφθασαν εἰς τὴν κατάστασιν εἰς τὴν δόποικαν εὑρίσκονται σήμερον.

ΚΑΡΔΙΑ—ΣΙΔΕΡΟ

Σοῦ εἶπα: Εἶναι κρύα καὶ σκληρὴ σὺν σόλεδο ἡ καρδιά μου
—Πρόσοξε, μέτρα πονούθηκες, δὲν ξέρεις τὸ τί λές.
Τὸ σίδηρο ζεστάγεται, λιγᾶ, λυώνει, κυρά μου,
“Οταν βρεθῆ καρμιά φορὰ σὲ δυνατὰς φωτιές.

Σ' ἐκύτεαξα. Περιφλογῇ ἡ ψιλοφρητικά σου
Καὶ στηλωμένη ἀπάνω μου, μὲ πέσσας βαθειά,
Φλόρες ἀνάγαν μέσα μου σ' αὐτὸ τὸ κύτταρά σου,
Καὶ τὴν καρδιά μου ἔννοιωσα φωτιὰ μὲς τὴ φωτιά.

ΚΛΕΑΡΕΤΗ ΆΠΛΑ

ΣΚΕΨΕΙΣ

* * Ολα εἶνε ὑποτεταγμένα εἰς τὴν μόδαν. Πρὸς τὸ παρόν λ. χ. δὲν εἶνε τῆς μόδας νὰ ἔχῃ κανεὶς καρδιά.

* * Επειδὴ ἡ καρδιά δὲν εἶνε τῆς μόδας ἔφενδον, ὡς ἀναπληρωματικὸν τοῦ ἔφωτος, τὸ φλέροτ.

* * Η εἰρωνεία εἶνε βέλος, ποῦ τραυματίζει, ἡ ἀρρυθμοῦ συμπειριφορὰ ρόπαλον ποῦ φονεύει.

* * Η λαϊκὴ τάξις ὅταν πανηγύρι ἀγωνίζεται ὑπὲρ ἰδεῶν καὶ διεκδικεῖ τὴν εὐμάρειαν εἶνε ἀνίκανος πρὸς ἀληθῆ ἐπανάστασιν. Η πρώτη μορφὴ τῆς εὐδαίας εἶνε ὁ φάρος τοῦ δέρματος.

* * Κάθε νέος ἔφως δριμιάζει πρὸς ταξεδίον εἰς τὸ ἔχωτερικόν.

* * Υπάρχει μία κατηγορία θεατῶν, ἀπὸ τοὺς δόποιους δ ἀληθῆς θεατικὸς συγγραφεὺς δὲν ξητεῖ χειροκοπήματα ξητεῖ νὰ πηγαίνονται εἰς τὸ θέατρον.

* * Η σπουδὴ τοῦ πραγμάτικοῦ βίου συγγραφέως τυνος εἶνε ὕσσαντως ἡ φιλολογικὴ καὶ ψυχολογικὴ κοιτικὴ περὶ αὐτοῦ.

Γ. Ροΐδου. Προσωπογραφία κ. Β. Φ.

(Καλλ. έκθεσις Συγτακτῶν).

